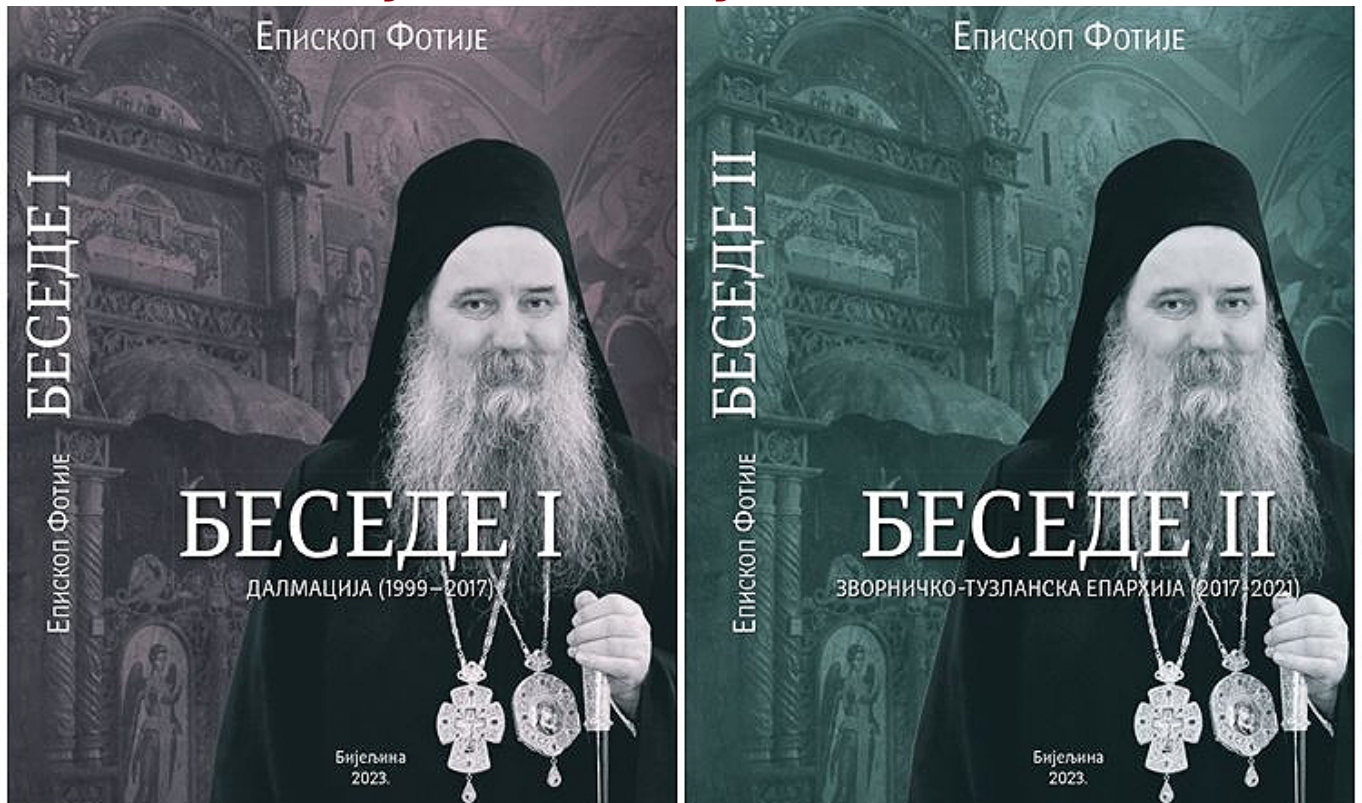

Епископ Фотије: Беседе (у два тома)

У двотомном издању беседа Преосвећеног Владике зворничко-тузланског г. Фотија које је управо штампала Издавачка кућа “Синај”, темељито у свом интегралном облику из аудио формата преточено је у писану форму више од 110 његових беседа, обраћања и разговора који покривају период од 22 године. Верујемо да ће се, свако ко се молитвено буде посвећивао овим богонадахнутим текстовима, утврђивати у вери и јачати у духу и истини (Јн. 4, 24).

Пред читаоцима се налазе две књиге беседа које је изговорио епископ Фотије током своје пастирске службе у мученичкој и страдалној Далмацији и благородној Семберији, као и широм Епархије зворничко-тузланске. Слово епископа Фотија представља реч пастира који живи тајну Домостроја Божјег у свету и сведочи свим својим срцем тајну наше вере, да је жив Бог наш и веран у својој љубави према народу своме.

Реч епископа Фотија представља сведочанство вере у различитим приликама и о различитим празницима. Читајући беседе које се налазе у књигама које су пред нама, свако може јасно да уочи да се за епископа Фотија догађај Божјег Домостроја и данас одвија силом и благодаћу Духа Светога, исто онако како

се одвијао и у време Светих Апостола. Празник у Цркви је благодатни догађај у коме се сабира Црква и живи тајну историјског догађаја Домостроја Божјег који се изнова проживљава овде и сада благодаћу Духа Светога, имајући у уму да истовремено Дух Свети исписује нове странице свештене историје.

Својом учитељском речју епископ Фотије поучава поверену му Цркву, народ Божији, да сви учествујући духовно у догађајима празника, кроз литургијско сабрање и славље, учествују слављу целокупне Цркве, Саборне Цркве. Свака беседа одише духом радости сабирања Цркве и сусрета пастира са повереном му од Бога паством, радости која се излива у изобиљу, како би се преточила у срца верних и учинила их учесницима у радости будућег Царства Божјег. Ова радост која се осећа у речи јерарха Цркве није проста психолошка емоција, него љубав која се распламсала силом Духа Светога у снагу живота. Реч која је упућена верноме народу јесте позив да се одазове тихо, „као у лахору“, гласу Божјем и да буду сабран око Светога Жртвеника, који је место пројаве Цркве Христове, са кога се причешћујемо Животворним Телом и Крвљу Христовом.

Живот у Цркви за епископа Фотија није пуко религијско вршење обреда или чување традиције, него непрестано узрастање „у меру раста Христовог“, како Апостол сведочи. Овакав подухват је незамислив без духовне борбе и непрестаног бдења човека над целокупним својим бићем. На ову борбу човек се позива да свесно крене, јер она као таква представља саставни део нашег словесног и бескрвног приноса Богу. Оваквим етосом који се интензивно осећа у текстовима беседа, види се да иза изговорених речи Епископа стоји и монах који живи у благодати монашког призива. Сваког човека у храму, учесника Тајне јављања Бога у Телу, владика Фотије позива да чува чистоту душе и срца, а овим књигама тај позив упућује и свакоме читаоцу, све у циљу да постанемо место обитавања благодати Божије, која уноси божански мир и радост у наше животе. Сваким словом, епископ Фотије веома јасно позива поверени му од Бога народ, своју паству, да сви заједно, једни са другима, силом и благодаћу Духа Светога, смело ходе у сусрет ка љубљеноме Христу, Који ће их растеретити искушења и подарити им мир Царства Божјега.

Једна од битних тема која се често сусреће у овим беседама јесте Апостолски позив на чување чистоте вере, које се огледа првенствено кроз богослужбени живот и чување црквеног поретка. Без чистоте вере човек нема исправно усмерење ка Христу. Речи епископа Фотија верно су следовање Оцима Цркве, те на тај начин износи не своја лична мишљења и ставове, него, следујући Светим Оцима, исправно предањско сведочење вере Цркве. Овде треба да се

истакне да вера није само један систем учења него пре свега један однос који се гради у конкретној црквеној заједници са Самим Христом и са браћом коју нам Бог дарује. Брига за очување чистоте вере јесте и брига за очување неоскрнављености молитвене заједнице којој верни народ припада. Обавеза је свих да се непрестано моле за сву творевину Божју, јер „Свете Литургије се служе за спасење читавог света, читавог космоса, свих људи, свих народа и сваког човека, од првог човека Адама па, ево, све до нас и до Другог доласка Христовог“, како епископ наводи, а народ Божји је позан да се искључиво моли у заједници Цркве, у заједници Тела Христовог, поред свога епископа или свештеника. Речи које се налазе у овим беседама дубоко су натопљене љубављу према Христу и својој пастви представљају извор воде живе и свима који трагају за вечним смислом и спасењем.

Свако место где се сабира Црква Божја јесте свето место и простор који је освештан и као такав представља место утехе и укрепљења за верни народ. Наши свети преци показали су крстоносни пут којим нам ваља ходити, истиче Епископ Фотије и позива све да следујемо духу и јеванђелској логици Немањића, сви као народ, а посебно старешине народне. Доброта и чињење добра представља начин спасења и пут ка Царству Божијем, које је за епископа Фотија, тријумф доброте и љубави Божје у свету. Свако својом добротом и чињењем добра као и врлинским животом, у Цркви учествује на начин Божијег живота и блаженства.

Речи изговорене у беседама епископа Фотија, а записане на страницама које су пред нама су позив за све читаоце, а поготово оне који су из Богом спасаване Епархије зворничко-тузланске, да молитвено подрже свог Епископа у служби повереној му од Бога. Свештенство и монаштво Епархије, сви они који ће читати речи свога Епископа сабране у овим књигама, да буду у синовској љубави и послушању према своме Епископу, као што је Христос био послушан Оцу своме до смрти на Крсту, како би тако засијала слава Свете Цркве Божје. Уверен сам да ће сваки читалац наћи у речима епископа Фотија утеху, укрепљење и путоказ ка Живоме Христу. Ове сабране беседе су непобитно сведочанство да епископ Фотије са страхом Божјим верно испуњава поверену му службу архијереја, „да правилно управља речју Истине“, ради изградње поверене му Цркве. Самим тим ове беседе и дух у којем су настале и произнесене, представљају пример и за младе свештенике, како и на који начин им ваља поучавати народ Божји. Промишљањем о речима ових беседа, сваки свештеник и вероучитељ наћи ће пример аутентичног сведочења Христа које може са сигурношћу износити пред Црквом Божјом.

Презвитер др Драган Каран

spc.rs